

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/101/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010642
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010642.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému A. U. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 1. októbra 2015 odvolanie obžalovaného A. U. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. júla 2015, sp. zn. 3T/43/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. U. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. júla 2015, sp. zn. 3T/43/2015 bol obžalovaný A. U. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby v roku 2014 až do času 10.35 hodiny dňa 16.12.2014 u seba prechovával bielu kryštalickú látku v plastovej striekačke so zataveným koncom o objeme 12 ml, naplnenou predmetnou látkou do objemu 10 ml, ktorú pri svojom zadržaní na parkovisku na križovatke ulíc S. a M. S. v J. upustil z rúk, odhodil na zem, ktorá bola následne zaistená pri obhliadke miesta činu, pričom predbežným expertíznym skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava /PPZ-KEU-BA-EXP-2014/18090/ bolo zistené, že v injekčnej striekačke sa nachádza 5689 mg 54,6%-ného metamfetamínu s obsahom 3106 mg absolútneho (100%-ného) metamfetamínu, čo zodpovedá 78-311 obvykle jednorazovým dávkam tejto drogy, metamfetamín je v zmysle Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok. Obvinený A. U. sa dopustil vyššie uvedeného skutku i napriek tomu, že už bol dňa 19.02.2009 Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi pod spisovou značkou 2T 14/09, právoplatného dňom 19.02.2009, za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno c), písmeno d) Trestného zákona odsúdený.

Za tento zločin bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere osem rokov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. za použitia § 48 ods. 4 Tr. zák. okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému zároveň uložil ochranný dohľad vo výmere dva roky.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote, včas podaným odvolaním napadol obžalovaný A. U.. V písomnom odôvodnení

odvolania uviedol, že namieta aj nesprávnosť výroku o vine a právnom posúdení jeho konania aj podľa odseku 2 písm. a/ Tr. zák., pretože rozsudok Okresného súdu Prievidza z 19.februára 2009, sp. zn. 2T/14/2009, ktorý je pritom podkladom pre uvedené právne posúdenie jeho konania, nie je právoplatný aj vo výroku o treste odňatia slobody, pretože po jeho zrušení na podklade ním podaného návrhu na povolenie obnovy konania nebolo doposiaľ o jeho odvolaní právoplatne rozhodnuté. Obhajca obžalovaného v písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že obžalovaný A. U. sa nedopustil protiprávneho konania takej intenzity a závažnosti, aby okresný súd v jeho prípade postupoval v zmysle ustanovenia § 172 ods. 2 Tr. zák., pretože rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/14/2009 bol uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.apríla 2015, sp. zn. 3Nt/1/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.apríla 2015 zrušený a je potrebné, aby takáto významná miera pomerov v prospech obžalovaného bola rešpektovaná a preto aj s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti by mal byť obžalovanému uložený miernejší trest odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže vo väzbe je viac ako sedem mesiacov bez toho, aby mu bol uložený disciplinárny trest. Namieta tiež uloženie ochranného dohľadu, ktorý je v rozpore so záverom znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, podľa ktorých obžalovaný A. U. nie je pre spoločnosť nebezpečný a po jeho prepustení na slobodu nedôjde k ohrozeniu spoločnosti jeho protiprávnym konaním. Na verejnom zasadnutí krajského súdu potom, čo bolo konštatované, že rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/14/2009 medzičasom nadobudol právoplatnosť aj vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, obžalovaný i jeho obhajca modifikovali svoje odvolacie námietky len do výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a v uvedenom smere žiadali odvolací súd o zhovievavosť.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol na verejnom zasadnutí odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 28. júla 2015, na verejnom zasadnutí dňa 1. októbra 2015 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a ochrannom dohľade ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 2.júla 2015 po predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým v zmysle § 257 ods.7 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe, vykonal v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a ochrannom opatrení a na ich podklade obžalovanému A. U. správne a v súlade so zákonom uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere osem rokov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokmi o nepodmienečnom treste odňatia slobody, mal na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr.zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúcu okolnosť i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák. a osobitnú pozornosť venoval aj aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod jeho dolnú hranicu.

Aj podľa názoru krajského súdu obžalovanému správne aj vzhľadom na jeho pomery, existujúce v čase jeho rozhodovania, ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku aj podrobne rozviedol, uložil mimoriadne znížený trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. vo výmere osem rokov a aj tento svoj výrok primerane odôvodnil a preto odvolací súd - keďže sa s ním stotožňuje - naň v ostatných podrobnostiach len odkazuje.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods.2 písm. b/, § 48 ods. 4 Tr.zák.), ale ani vo výroku o uloženom ochrannom opatrení - ochrannom dohľade na dva roky, pretože tento výrok má svoje opodstatnenie v ustanovení § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. a uloženie ochranného dohľadu bolo v prejednávanom prípade obligatórne, odvolanie obžalovaného A. U. preto ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.